

ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Γράφει ο Δρ Βασίλης Αδραχτάς → Τηλ: 0431262823 → mousaiosthetrelos@yahoo.com.au

Ιπποκράτης ο Μέγας!

Απόψε το Τμήμα «Ιπποκράτης Νο 21» της ΑΧΕΠΑ NNO έχει την τιμητική του: την απονομή των Medical Awards, τα οποία δίδει ανά διετία σε δύο Αυστραλούς ελληνικής καταγωγής, σε έναν καταξιωμένο θεράποντα της ιατρικής επιστήμης, από τη μία, και σε έναν αριστούχο φοιτητή της ιατρικής, από την άλλη. Στην πραγματικότητα, βέβαια, με την εκδήλωση αυτή, εκείνος που τιμάται περισσότερο απ' όλους είναι το μεγάλο τέκνο της Κω, ο παππούς Ιπποκράτης, που το όνομά του χαράχτηκε ανεξίτηλα στην ιστορική μνήμη χάρη στον τρόπο που δίδαξε την τέχνη της θεραπείας.

Ως μέλος του Τμήματος «Ιπποκράτης» είχα την τιμή να προσθέσω κι εγώ κάτι μικρό και ταπεινό στην αποψινή εκδήλωση· συγκεκριμένα, ένα σύντομο κείμενο αναφοράς στη βιογραφία του Ιπποκράτη, την ιστορία της «Ιπποκρατικής Σχολής» και τα 10χρονα της Αχεπικής Στοάς «Ιπποκράτης». Το κείμενο αυτό, το οποίο τυπώθηκε μαζί με άλλο υλικό σε εορταστικό μικρό λεύκωμα, είναι στα αγγλικά, αλλά όταν άρχισα να το γράφω το φαντάστηκα και το αποτύπωσα στα ελληνικά. Επειδή λοιπόν το ελληνικό του «πρωτότυπο» δεν είναι γνωστό –και πολύ πιθανό να παραμείνει άγνωστο– σκέφτηκα να μοιραστώ ένα κομμάτι του με όλους εσάς σήμερα. Άλλωστε οι περισσότεροι δεν θα έχετε την ευκαιρία να βρεθείτε απόψε στα Medical Awards. Σκέφτηκα, έτσι, να έχετε την ευκαιρία να χαρείτε κι εσείς κάτι από αυτό που θα χαρούν οι άλλοι.

Ο ασκληπιάδης Ιπποκράτης, ο ηρακλείδης Ιπποκράτης! Ο θρύλος τής παράδοσης το θέλει να πηγαίνει πίσω –απ' τη μεριά του πατέρα του– στον μυθικό ιατροθεό, τον μέγα Ασκληπιό, καθώς και στον ήρωα των ήρωων, τον ημίθεο Ήρακλή –απ' την πλευρά της μάνας του. Μα ο ίδιος ο Ιπποκράτης δεν ήταν πλάσμα του μύθου, κάθε άλλο μάλιστα. Γεννήθηκε στο αμμουδιασμένο νησί της Κω γύρω στα 460 ΠΚΧ κι αφήσε την τελευταία επί γης πνοή του στη Λάρισα του θεσσαλικού κάμπου, κάπου κοντά στα 370 ΠΚΧ. Όπως καταλαβαίνει κανείς, στάθηκε –κατά την αιωνόβια βιοτή του– σύγχρονος πολλών μεγάλων της ελληνίδας γης: του Περικλή, του Ευριπίδη, του Σωκράτη και του Δημόκριτου –έτσι για να θυμηθούμε μονάχα λίγους.

Ηρακλείδης, είπαμε, από τη μάνα του, αλλά και με πατέρα που τ' όνομα είχε ταιριαστό: Ηρακλείδης. Γιος του Ηρακλείδη, λοιπόν, και της Πραξιτέλας, ήταν ο Ιπποκράτης Β', αφού όπως ξέρουμε υπήρξε και Ιπποκράτης Α', παππούς του αυτός, ιατρός μαζί και πρώτος δάσκαλός του στην ιερή τέχνη. Ευτύχησε ν' αφήσει πίσω του δύο γιους, τον Θεσ-

σαλό και τον Δράκοντα –μαθητές δεινούς στα χνάρια του πατέρα τους– καθώς και κόρες που δεν σώθηκαν τα ονόματά τους. Από μια ωστόσο, τρισευτύχησε –απ' όσο ξέρουμενα κάνει γαμπρό του τον Πόλυβο που έμελλε, όπως μας λέει αιώνες μετά ο άλλος μέγας ιατρός, ο Γαληνός, να τον διαδεχθεί στην ηγεσία της σχολής του της ιατρικής.

Με παππού και πατέρα ιατρούς, ήταν της μοίρας του να δοθεί ψυχή τε και σώματι στη θεραπεία των ανθρώπων και να αφιερωθεί στα μονοπάτια του μυθικού του προγόνου, του Ασκληπιού. Ήταν, έτσι, στο Ασκληπείο της Κω οπού μαθήτευσε κι εκπαιδεύτηκε στην οικογενειακή παράδοση, η οποία γρήγορα θα τον έσπρωχνε μακριά για να πάει να μάθει περισσότερα. Στη Δήλο, τη Σμύρνη, τη Θάσο, μέχρι και τη Θράκη στα βόρεια θα έφτανε, όπου θα ρουφούσε ό,τι σοφία είχε να του δώσει ο φημισμένος ιατρός της Σηλυβρίας, ο Ηρόδικος. Μα ήταν αδύνατο στα χρόνια

τα πολλά που έζησε, χρόνια στης επιστήμης και της φιλοσοφίας τις κορυφογραμμές, να μην πλουτίσει με δώρα κι από άλλους σοφούς, όπως τον «γελαστό» Δημόκριτο και τον Γοργία τον θαυμαστό.

Της ιατρικής (της Δυτικής, τουλάχιστον) πατέρα τον είπαμε –και δίκαια πολύ– αφού τη θεραπεία ξεχώρισε από της θεουργικής τις μαγγανείες και της φιλοσοφίας τους ατέρμονους λογισμούς. Τους ιατρούς έκανε επάγγελμα σωστό, με μέθοδο και κανόνες, αποκτώντας φήμη που μήτε ο Πλάτωνας μήτε ο Αριστοτέλης θεωρησαν σωστό να αποσιωπήσουν. Μέχρι κι όρκο άφησε στους αιώνες απαρασάλευτο για όσους υπηρετούν του ανθρώπου την ευτυχία. Εντούτοις, πολλά είναι εκείνα που δεν μάθαμε ποτέ, πολλά τα κενά στης πολιτείας του το ξετύλιγμα. Καθώς φαίνεται, για πάντα θα αναρωτιόμαστε ποιος είναι ο πιο αληθινός, ο πραγματικός, ο ιστορικός ή του θρύλου ο Ιπποκράτης!

Το Χρυσό Βυζάντιο!

Το Σάββατο 23 Απριλίου 2016 θα έχω την τιμή και τη χαρά να σας παρουσιάσω το πρόσφατο βιβλίο του δρος Zdenko Zlatar υπό τον τίτλο *Golden Byzantium: Imperial Power in Komnenian Constantinople (1081-1180)*. Η παρουσίαση θα γίνει στην αίθουσα εκδηλώσεων της ΑΧΕΠΑ NNO, 394-396 Princes Highway, Rockdale, ώρα 6:00 μμ., και ανήκει στο πλαίσιο των εκδηλώσεων που οργανώνει σε ετήσια βάση η Επιτροπή Εκπαίδευσης της ΑΧΕΠΑ NNO. Η είσοδος είναι ελεύθερη και είστε όλοι ευπρόσδεκτοι. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον βιβλίο, το οποίο εξετάζει τη Βασιλεύουσα Πόλη των Ρωμιών προγόνων μας από μία οπτική που σπάνια λαμβάνει τη προσοχή και τη σπουδή που τις αξίζουν. Υπό μία έννοια το βιβλίο του δρος Zdenko Zlatar επιχειρεί να απαντήσει στο ερώτημα: πως και τα κατάφερε το Βυζάντιο να ζήσει ως αυτοκρατορία περισσότερα από χίλια χρόνια; Το μυστικό της μακροβιότητάς του έγκειται στην ισχύ των συμβόλων του: ισχύ που οικοδομήθηκε πάνω σε αιθέρια πνευματικά υλικά όπως χρώματα, σχήματα και αριθμούς. Με λίγα λόγια πάνω σε ιδεατές πραγματικότητες... και οι ιδεατές πραγματικότητες είναι πάντα πιο ισχυρές από τις εμπειρικές... Άλλα τα υπόλοιπα στις 23 Απριλίου.

Ο δρ Zdenko Zlatar είναι ένας διεθνώς καταξιωμένος ιστορικός από την Κροατία με ειδίκευση στη μεσαιωνική και νεότερη σλαβική ιστοριογραφία. Η ακαδημαϊκή του σταδιοδρομία ξεκίνησε στις ΗΠΑ και ολοκληρώθηκε στην Αυστραλία, όπου επί σειρά ετών εργάστηκε ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Σύνδενεϋ. Είναι συγγραφέας ικανού αριθμού βιβλίων και τα τελευταία χρόνια διερευνά τη «μεγάλη αγάπη» των παιδικών του χρόνων: το Βυζάντιο. Θα σας περιμένω στην αίθουσα εκδηλώσεων της ΑΧΕΠΑ NNO, διότι αν μη τι άλλο είναι τιμή για εμάς να ασχολείται με τους άμεσους προγόνους μας ένας ξένος... ένας ξένος ωσάν να ήταν κι αυτός ένας από εμάς!

